

Modersrollen, då och nu

Det var inte bättre förr. Inte ens ganska nyss. På en liten ort i södra Sverige strax efter kriget 1948 råder strikta könsroller och förakt och tystnad runt den som inte håller måttet. Till exempel har besvär med nerverna. Eller Mirkka som tränar löpning (!) så okvinnligt, så konstigt. I dag smått absurt, när träning är högsta mode och träningskläder den nya klädkoden.

Då var det dräkt, inbjudningar och bordsplacering. Hustru Sonja lagar all mat, serverar och tar givetvis hand om allting efteråt. Plus tvättar, stryker, manglar, städar, handlar. Trots att hon yrkesarbetar. I skuggan av all män förstås, med högre löner och högre befattningar, hon var ju ändå kvinna. Men författaren dömer inte, beskriver bara. Även upprorskänslorna, starkare hos Mirkka än hos Sonja. I *Ett halvt andetag* vänder och vrider **Anna Agrell** på modersrollen – som den såg ut då och delvis än i dag. De offer den kräver och de saknader den kan innebära. Men också 50-talets psykiatri – fördomarna, skammen och ingreppen.

Slutet är dock aningen ofärdigt och de barn som blev är lite svaga i konturerna. Jag saknar inte "hur gick det sen", utan mera bevekelsegrunderna till de beslut som Sonja plötsligt fattar. Hur vågade hon? Vad såg hon för möjligheter? Så som vi tidigare fått följa hennes tankar.

Icke desto mindre, en klart spännande debut.

Maria Wallin

Ett halvt andetag

Anna Agrell

Historiska media

ett
halvt
ande-
tag

Anna Agrell